

Lag om ändring i rättshjälpslagen (1972: 429);

SFS 1981: 5

Utkom från trycket
den 22 januari 1981

utfärdad den 8 januari 1981.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 12 och 47 §§ rättshjälpslagen (1972: 429)² skall ha nedan angivna lydelse.

12 § Överstiger ej den rättssökandes beräknade årsinkomst ett gränsbelopp som motsvarar två gånger det basbelopp som anges i 6 § första stycket, utgör maximibeloppet för rättshjälpsavgiften en och en halv procent av basbeloppet, jämnad till närmast lägre tiotal kronor. Maximibeloppet får nedsättas om särskilda skäl föreligger.

Är inkomsten högre än som anges i första stycket, utgör maximibeloppet för rättshjälpsavgiften

en tjugofemtedel av den del av den rättssökandes inkomst som överstiger två men ej tre gånger basbeloppet,

en tjugondel av den del av inkomsten som överstiger tre men ej fyra gånger basbeloppet,

en femtondel av den del av inkomsten som överstiger fyra men ej fem gånger basbeloppet,

en tiondel av den del av inkomsten som överstiger fem men ej sex gånger basbeloppet,

en femtedel av den del av inkomsten som överstiger sex men ej sju gånger basbeloppet,

hälften av den inkomst som överstiger sju men ej åtta gånger basbeloppet.

Vid tillämpning av andra stycket iakttages att inkomsten jämnas till närmast lägre tusental kronor, att maximibeloppet jämnas till närmast lägre tiotal kronor och att lägsta maximibelopp utgör en och en halv procent av basbeloppet, jämnad till närmast lägre tiotal kronor.

47 § Rådgivning sker mot en avgift som motsvarar en halv procent av det basbelopp som anges i 6 § första stycket för varje påbörjad tidsperiod om 15 minuter. Avgiften för rådgivningen jämnas till närmast lägre tiotal kronor. Avgiften får nedsättas så att den ej överstiger det maximibelopp för rättshjälpsavgiften som skulle ha fastställts om allmän rättshjälp hade beviljats. För vad som nedsatts utgår ersättning av allmänna medel till den som meddelat rådgivning.

Beviljas allmän rättshjälp efter rådgivning, skall kostnaden för rådgivningen anses som en kostnad för den allmänna rättshjälpen. Erläggande av rådgivningsavgift skall anses som betalning på rättshjälpsavgift.

¹ Prop. 1980/81: 20, JuU 17, rskr 65.

² Lagen omtryckt 1979: 240.

SFS 1981:5

Denna lag träder i kraft den 1 april 1981.

Äldre bestämmelser gäller alljämt i rättshjälpsärenden där allmän rätts-
hjälp har beviljats före lagens ikraftträdande.

På regeringens vägnar

HÅKAN WINBERG

Peter Löfmarck
(Justitiedepartementet)
